

சோட்டே பாபா

பாரதிய பண்பாட்டிற்கும், நாகரிகத்திற்கும், ஆகம ஞானத்திற்கும், ஆசாரத்திற்கும், சிறந்த முன்னுதாரணமாய் திகழ்கின்ற, சோட்டே பாபா என்று வணங்கப்படுகின்ற சந்திரோன்மணி, ஆச்சார்யஸ்ரீ 108 வித்யாசாகர்ஜி மகராஜ் அவர்கள் கர்நாடக மாநிலம், பெல்காம் மாவட்டத்தின், சிக்கெளடி வட்டம், ஸதலகா கிராமத்தில் ஸ்ரீமான் மல்லப்பா அஷ்டகே - ஸ்ரீமதி.ஸ்ரீமந்தி தம்பதியரின் மகனாவார். ஸ்ரீமான்.மல்லப்பா குடும்பத்தினர் அமைதியான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். ஸ்ரீமான்.மல்லப்பா அஷ்டகேயின் பெற்றோர்கள் ஸ்ரீமான்.பாரஸப்பாஜி அஷ்டகே தர்மபத்தினி காசிபாய் அம்மாள் ஆவார்கள். ஸ்ரீமான் மல்லப்பாஜி தனது பெற்றோர்களைப் போலவே ஜெயின மதத்தின் தத்துவத்தின்படி பருவகால பூஜைகள், விரதங்கள் என அனைத்தையும் வழுவரா கடைபிடித்து வாழ்ந்து கொண்டு இருந்தார். அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தின் வழக்கப்படி ஸதலகா கிராமத்தில் இருந்து 12 கி.மீ., தொலைவில் அக்ரிவாட் கிராமத்தில் அமைந்துள்ள பட்டாரக வித்தியா சாகர்ஜியின் சமாதி ஸதலத்திற்கு தர்மவிருத்திக்காக சென்று வருவது வழக்கமாக கொண்டிருந்தனர். ஸதலகா கிராமத்தில் அஷ்டகே குடும்பத்தினர் தர்ம வழியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த சமயம் ஸ்ரீமான் மல்லப்பாஜிக்கும் - ஸ்ரீமதி.ஸ்ரீமந்திக்கு 1943-ல் மஹாவீர் பிரசாத் மூத்த மகனாகப் பிறந்தார். திரு.மஹாவீர் பிரசாத் குடும்பத்தைப் பரிபாலிக்கும் பொருட்டு அருகாமையில் உள்ள சமணேவாடி கிராமத்தில் தனது குடும்பத் தொழிலைச் செய்து வருகின்றார்.

மகான்கள் தோன்றினால் மண்ணில் மகத்துவங்கள் நிகழும். பல அற்புதங்களும், மாற்றங்களும் முன்னேற்றங்களும் இயல்பாகவே ஏற்படுவதைப் போல பேரழகன், பகவான் பாகுபலிக்கு முடிபூஜையும் நிகழ்ந்தது. பாரத தேசத்தை அன்னியர்களிடம் இருந்து மீட்டு எடுக்கின்ற விடுதலைப் போராட்டத்தின் இறுதி ஆண்டாக இருந்தது. பாரத மாதா சுதந்திரமாக மூச்சுவிட மும்முரமாய் அஹிம்சை வழியில் போராட்டங்கள் தீவிரமடைந்தன. சுதந்திர தேவியை பின்னிப் பிணைந்திருந்த அடிமைத்தனம் என்னும் சங்கிலிகள் ஒவ்வொன்றும் விலகிக் கொண்டிருந்தன. இந்நிலையில்தான் ஸ்ரீமான்.மல்லப்பா அஷ்டகேயின் தர்மபத்தினி ஸ்ரீமதி.ஸ்ரீமந்தியின் கருவறை என்னும் திருவறையில் சோட்டே பாபா குடிகொண்டார். பாபா குடி கொண்ட சில மாதங்களில் குடும்பத்தில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. விவசாயமும், அடகுத் தொழிலும் நல்ல வருவாயை நல்கின. விவசாயத்தில் நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்டது. சாகுபடி கணிசமாக இருந்தது.

எனவே மல்லப்பாஜி தான - தாம் காரியங்களில் அதிக அளவில் செலவு செய்தார். ஒரு நாள் தாயின் கனவில் தாம் சக்கரம் தோன்றியது, பிறகு இரண்டு யோசிகள் தம்மிடம் ஆகாரம் ஏற்பது போன்ற கனவு தோன்றியது. அதே நாளில் ஸ்ரீமான்.மல்லப்பாஜி அஷ்டகே கனவில் கர்ஜனை செய்து கொண்டு ஒரு சிங்கம் தன்னை நோக்கி பாய்ந்து வருவதைப் போன்று ஒரு கனவு தோன்றியது. மல்லப்பாஜியும் - ஸ்ரீமந்தியும் தங்களுக்கு வந்த கனவுகளைப் பற்றி தங்களுக்குள் பரிமாறிக் கொண்டனர். கனவு பற்றிய சிந்தனையோ அவர்களை பயத்தில் ஆழ்த்தியது. எனவே அருகாமையில் உள்ள அக்கிவாட் கிராமத்தில் அமைந்துள்ள பட்டாரக் வித்யாசாகரின் சமாதி ஸ்தலத்திற்குச் சென்று வந்தனர். தமக்கு வந்த கனவுகள் நல்ல நிமித்தம் என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை. விய ஆண்டில் உலகத் தையே வியப்பில் ஆழ்த்த ஒரு மகன் தோன்றப் போவதை அறிய வில்லை. தர்மத்தை அறிந்தவர்கள் உண்டு; ஆனால் கர்மத்தை அறிந்தவர்கள் இல்லை. தர்மத்தைச் செய்து கர்மத்தைச் சேர்த்து அகிலம் முழுமைக்கும் அஹிம்சை தர்மத்தை போதிக்க தன் கருவறையில் ஒத்திகை ஒன்றை சோட்டே பாபா நிகழ்த்துவதையும் பாக்கியவதி ஸ்ரீமந்தி அறிந்தபாடிலை.

அகிலத்தின் அத்தனை ஆதாரங்களுக்கும் மூலாதாரமாய் திகழ்பவள் அன்னை தான். அன்னையின் மூலாதாரத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டு சுவாதிட்டானத்தை ஆகமங்களாக ஏற்று, மணிப்பூரகத்தை ஜம்புலன்களின் அடக்கமென கொண்டு, அநாதகம் என்னும் கருணை மழையில் தோய்ந்து விசுத்தி என்னும் எண்ணங்களை சீர் செய்து, ஆக்கை என்னும் ஒளியைத் தனதாக்கி, சகஸ்ராணம் என்னும் அகிம்ஸையை உலகத்திற்கு வழங்கிட சோட்டே பாபா தாயின் கருவறையிலேயே அகிம்சையின் ஆயிரமாயிரம் வியூகங்களை படைத்து ஒத்திகை செய்துக் கொண்டிருந்தார். தாயின் கருவறையை கவசமாகக் கொண்டிருந்த சோட்டே பாபா ஸ்ரீ 1008 சீதளநாத பகவானைப் போன்று தூய்மையான அகிம்ஸையை உலகத்தில் நிலைநிறுத்தவே அவர் வீடு பேறு அடைந்த புரட்டாசி தன்னில் பூவுலகில் ஜெணிக்க முடிவு செய்தார். வளர்கின்ற பிறை போன்று அகிலமும் விளங்கிட வேண்டும் என்பதற்காக வளர்பிறை பெளர்ணமியில் பிறந்து, புரட்டாசியில் பொன் உருக காயும்; மண் உருக பெய்யும்; என்பதற்கு இணங்க உணர் உருக உற்ற தவத்தை மேற்கொண்டு ஆன்மன் உருக அறவுரையை வாழி வழங்க ஜெகத்குருவாய் மலர்ந்து விண்ணோரும் வியக்கும் வண்ணம் குருவாரம் தன்னில் விடிவெள்ளியாய் அவதரிக்க அடர்ந்த இருள் சூழ் நள்ளிரவில் தன்

முதல் மூச்சை எடுக்க முடிவு செய்தார். காலமும் கணிந்தது. தக்க தருணமும் வந்தது. கால தேவனும் காத்திருந்தான். கற்பகத்தருவை லாஞ்சன மாய் உடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீ1008 சீதளநாத பகவானின் பத்தறங் கள் தழைக்க புரட்டாசி பெளர்ணமியில் வீடுபேறு அடைந்த சுபயோக சுபதினத்தில் கற்பகத் தருவாய் காரிருள் கானகத்தில் சுடரொளியாய் மீண்டும் ஒரு கற்பகத்தரு உதித்தது.

ஜெய் சோட்டே பாபாஜி!

கருவிலே திருவுடைய நல்லறிவாளர் தமது கனிவான நட்பு வேண்டும். காசு பண ஆசைகளில் வேசியரைப் போலாடி கறவாத புத்தி வேண்டும்; அருள் பெற்ற பெரியவர்கள் தம் நல்லாசி வேண்டும்; என்றும் நெஞ்சில் அகலாத அன்பு வேண்டும்; என்ற கனியரசு கண்ணதாசனின் வரிகள் சோட்டே பாபாவை மனதில் கொண்டு தான் எழுதினாரோ?

பெற்றவர்களும், உற்றவர்களும் சோட்டே பாபாவைக் கண்டு அகம் மகிழ்ந்தனர். ஏற்ற மிகு சுபதினத்தில் பாபாவை தொட்டிலில் இட்டு தாலாட்டி, சீராட்டி வந்தனர். நாமம் 1008 பெற இருப்பவருக்கு நாமம் சூட்ட நாள் ஒன்றைக் குறித்தனர். உற்றார்களும், உறவினர்களும் பாபாவிடம் ஏற்றதொரு நாமத்தை பரிந்துரை செய்தனர். அன்னையோ! சோட்டே பாபாவை அடிவயிற்றில் சுமந்த பொழுது ஏற்பட்ட கனவினையும், அக்கிவாடிக்கு சென்று ஆறுதல் அடைந்ததையும் நினைவில் கொண்டாள். கருணையின் கடலுக்கு உற்ற தொரு நாமத்தை சூட்டவே எண்ணிய தம்பதியருக்கு மனதில் தோன்றிய நாமம் “வித்யாதர்!”. ஆம்! கல்வியின் கடலாகத் திகழவே இப்பெயரை சூட்டினார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் சூட்டிய பெருக்கு அணி சேர்க்கிறார் சோட்டே பாபா! பிலூ, கனி, தோத்தா எனச் செல்லப் பெயர்களும் சோட்டே பாபாவிடம் உண்டு.

பத்தறங்களை ஆராதனைச் செய்த தம்பதியர் ஈன்றெடுத்த குழந்தைகளும் பத்து. பாபாவிடம் பிறகு இரண்டு சகோதரிகள் சாந்தா, ஸ்வர்ணா பிறந்தார்கள். அனந்தநாத், சாந்திநாத் என்ற இரண்டு சகோதரர்களும் தோன்றினார்கள். மீதமுள்ள நால்வரும் (நால்வரா/ ஐவரா) பிறந்த உடனே தங்களின் பவத்தை முடித்துக் கொண்டு அடுத்த பவத்திற்கு பயணமானார்கள். சோட்டே பாபாவோ துறவறப் பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்கினார். அவரை தொடர்ந்து தாய்-தந்தை, சகோதர - சகோதரிகள் என அனைவரும் துறவறப் பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

- சோட்டே பாபாவின் பெருமைகள் வளரும்...

- கௌதமன்.